

närmare varandra

#LEDARE

14 juli 2012

■ Tystnad är antitesen till demokrati. Avsaknaden av röster skapar ett infekterat klimat som sakta ruttnar inifrån. Det problemet finns inte vad gäller många svenska opinionsbildares användning av mikroblogger som Twitter. Istället blir det ett bitvis svårsållat överflöd av kommentarer som snirklar sig in och ut ur varandra. Med sina max 140 tecken per inlägg avkrävs debattörerna, twittrarna, såväl mer eller mindre flärdfull stilistik som konkretion.

Den Twittercensus som genomfördes av Intellecta i maj visade att endast 53 000 av sammanlagt 299 000 registrerade svenska konton tweetar minst en gång per dag. De utan inkomst och de med högst inkomst är överrepresenterade. Det är onekligen en vital, gränsöverskridande digital klasskommunikation.

Det är dock problematiskt om det i ett demokratiskt samhälle förs debatter som förvisso är offentliga men som förs mellan en

opinionsstark grupp i begränsad omfattning. Nya siffror från TNS Sifo visar att medan människor inom media- och reklamsfären endast utgör 4 procent av den samlade svenska arbetskraften, så motsvarar de hela 15 procent av de svenska twittrarna. Samtidigt är det bara 4,3 procent av befolkningen som twittrar.

Twitter är en ofiltrerad kommunikationskanal. Detta är ju inte alltid av godo, vilket EU-parlamentarikern Marita Ulvskog (S) fick erfara då hon twittrade om Centerledaren Annie

Lööfs Almedalstal häromveckan på ett rätt så nedrigt vis. Reaktionen lät inte vänta på sig. Ursäkten och avbönen kom några timmar senare. Den gången fungerade omedelbarheten i kommunikationen på ett positivt vis. Men det är inte alla politiska debatter som är lämpade för största möjliga repliksnabbhet. Ibland är eftertanke och perspektiv nog så viktigt.

Bland användarna är twittrare som sympatiserar med Folkpartiet, Miljöpartiet och Vänsterpartiet överrepresenterade i relation

Kommunikation. Här möter Halmstadpolitikern Henrik Oretorp (C) medborgare öga mot öga. Han för också gärna dialog via sociala medier som Twitter.

Bild: BENJAMIN ANDREASSON/ARKIV

till sitt antal. Moderata användare är flest till antalet.

Kristdemokraterna och Centerpartiet har lägst andel användare med 4 procent respektive 3 procent, men då ska det tilläggas att dessa partiers partiledare twittrar mest bland partiledningarna. Göran Hägglund (KD) och Annie Lööf (C) är både vana och uppskattade twittrare. Okänt digital regent är dock utrikesminister Carl Bildt (M) som till och med har fått sitt eget satirkonto i form av serietidningsversioner av sina tweets.

En annan politiker som twittrar är Henrik Oretorp (C), kommunråd i Halmstad, och han tillhör de

cirka 5 000 i Halland som twittrar minst en gång i veckan.

– Hittills har jag mest använt det till att sprida information om vad jag gör i min roll som politiker, eftersom jag tror att känslan om det är rätt så begränsad, säger han.

Twitter är ett bra sätt att minska gapet mellan medborgare och folkvalda, men det måste ses som ett komplement till den demokratiska relationen parterna emellan, inte som ett grundkrav för att vara inkluderad i informationsflödet och möjligheten att yttra sig. Det får inte uppstå en exkluderande debatt. Oretorp är dock inte orolig för detta.

– Om man är på ett stormöte

och träffar människor så är det vanligtvis bara ett fåtal som yttrar sig. Twitter är bara ännu ett forum, ett komplement i min kommunikation med människor.

De låga användarsiffrorna i Sverige till trots, så är politikernas användning av olika sociala medier enbart av godo. Dessutom finns det ett inbyggt tråfilter: uppdaterar man inte ofta, gärna och med någorlunda distinkt röst eller syfte, så avföls man. Det är en liknande princip som i allmänna val.

HÅLLER DU MED?
Säg din mening om ledaren på www.hallandsposten.se!